

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 22Cb/155/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118277234
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Tomašovský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:6118277234.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Štefanom Tomašovským v právnej veci žalobcu: Tatra banka, a.s., so sídlom Hodžovo námestie 3, 811 06 Bratislava, IČO: 00 686 930, právne zastúpený: RASLEGAL, s. r. o., so sídlom Mostová 2, 811 02 Bratislava, IČO: 36 855 561, proti žalovanému: 1/ LUGAN s.r.o., so sídlom Budovateľská 59/3628, 080 01 Prešov, IČO: 36 757 233 (ex offo výmaz), 2/ X., právne zastúpený: JUDr. Ladislav Riedl, advokát so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, IČO: 50 490 044, o zaplatenie 8.018,28 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný v 2. rade a žalovaný v 3. rade s ú p o v i n n í zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 8.018,28 €, úrok z omeškania vo výške 9,00 % ročne zo sumy 8.018,28 € od 01.02.2016 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 €, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť plniť druhého zo žalovaných, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi súd p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom ukladá povinnosť žalovaným zaplatiť spoločne a nerozdielne trovy konania žalobcovi s tým, že o výške tejto náhrady bude v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica a postúpeným tunajšiemu súdu dňa 15.08.2018, sa žalobca domáhal zaplatenia sumy 8.018,28 € s príslušenstvom, ako aj náhrady trov konania. Žaloba bola odôvodnená tým, že žalobca dňa 27.02.2014 ako veriteľ uzavrel so spoločnosťou LUGAN s.r.o., so sídlom Budovateľská 59/3628, 080 01 Prešov, IČO: 36 757 233 ako dlžníkom a žalovanými v 2. a 3. rade ako ručiteľmi, v zmysle ust. § 497 až § 507 Obchodného zákonníka Zmluvu o kontokorentnom úvere č. MU-8002023570 (ďalej len „Zmluva“) a Dohodu o ručení uzatvorenú v zmysle § 303 a nasl. Obchodného zákonníka v spojení so Všeobecnými úverovými podmienkami žalobcu.

2. Spoločnosti LUGAN s.r.o. bol v zmysle Zmluvy poskytnutý úver na podnikateľské účely, slúžiaci na financovanie prevádzkových potrieb. V zmysle Zmluvy tak bol spoločnosti LUGAN s.r.o. poskytnutý kontokorentný úver s výškou úverového rámca 100.000,00 € z toho disponibilný úverový rámec ku dňu splnenia podmienok poskytnutia úveru predstavoval 10.000,00 €. Deň konečnej splatnosti úveru bol v zmysle bodu 3.4 Zmluvy určený tak, že prvým dňom konečnej splatnosti úveru bol deň 31.01.2015 (tzv. Rozhodujúci deň). V zmysle bodu 3.4 Zmluvy v Rozhodujúci deň, a tiež v deň každého výročia Rozhodujúceho dňa, dôjde ku zmene dňa konečnej splatnosti vždy o jeden kalendárny rok, pokiaľ niektorá zmluvná strana neoznámí druhej strane ukončenie obnovy dňa konečnej splatnosti v zmysle bodu 3.5 Zmluvy. Žalobca zaslal spoločnosti LUGAN s.r.o. v súlade s bodom 3.4 a 3.5 Zmluvy dňa

20.11.2015 Oznámenie o ukončení obnovy. V zmysle uvedeného nastala konečná splatnosť úveru dňa 31.01.2016. Spoločnosť LUGAN s.r.o., ani žalovaní záväzok vyplývajúci zo Zmluvy neuhradili, v dôsledku čoho im voči žalobcovi vznikol dlh v celkovej sume 8.018,28 €. Žalobca pritom poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora vo veci Dietzinger (C-45/96, rozsudok zo dňa 17.03.1998), v zmysle ktorého záväzok žalovaných ako ručiteľov nie je možné zahrnúť pod ochranu poskytovanú spotrebiteľom, keďže ide o záruku za vrátenie úveru poskytnutého osobe, ktorá pri tomto úkone vystupovala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Poukázal tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 09.11.2016 vo veci vedenej pod sp. zn. 5Ndc/10/2016, zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pod č. 3/2017, z ktorého vyplývajú rovnaké závery. Žalobca preto žalobou uplatňuje sumu 8.018,28 €, ktorá predstavuje dlžnú istinu ku dňu 16.04.2018 spolu s príslušenstvom vo forme zákonných úrokov z omeškania a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Žalobca si neuplatňuje zmluvné dlžné úroky, zmluvné dlžné úroky z omeškania ani dlžné poplatky, napriek tomu, že od vyčíslenia dlžnej sumy sa naďalej istina zvyšuje o neuhradené poplatky za poskytnutý úver či poplatky s blokováním účtu z dôvodu vedenej exekúcie.

3. Na základe predložených listín Okresný súd Banská Bystrica vydal vo veci dňa 07.06.2018 platobný rozkaz, proti ktorému podali žalovaní odpor. Žalovaný 2/ so žalobou nesúhlasil. V podanom odpore uviedol, že má za to, že sa na neho spotrebiteľská ochrana musí vzťahovať. Ďalej namietal svoju pasívnu legitimitáciu v konaní. V tejto súvislosti uviedol, že medzi spoločnosťou LUGAN s.r.o. a žalovaným v 3/ prebiehali rokovania o tom, že preberú splácanie a konečné splatenie úveru výlučne oni. Žalovaný 2/ mal za to, že skončením jeho pôsobenia vo funkcii konateľa a prevodom jeho obchodného podielu nebude potrebné jeho subsidiárny ručiteľský záväzok realizovať, keďže zo strany žalovaného 3/ bol uistený o tom, že záväzok spoločnosti bude uhradený. V tejto súvislosti navrhol vykonať dokazovanie výsluchom všetkých sporových strán, najmä všetkých žalovaných a žalobcu a osôb, ktoré predmetný úver v mene žalobcu dojednávajú. Žalovaný 2/ ďalej uviedol, že namieta nesúlad podmienok úveru s ochranou spotrebiteľa a navrhuje uvedené preskúmať v rámci dokazovania. Namietal tiež, že z návrhu žalobcu nie je zrejmá špecifikácia platieb, ktoré boli zo strany žalovaných zaplatené. Rozporoval preto aj žalovanú sumu, pretože táto nie je žalobcom presne zdôvodnená. Žalovaný 2/ vo svojich ďalších podaniach a vyjadreniach uviedol, že žalobcom citovaná judikatúra sa týka výlučne zmenkového ručenia a tam uvedený skutkový stav je odlišný od skutkového stavu v tejto veci. V tejto súvislosti žalovaný 2/ uviedol, že by súd mal zvážiť prípadne predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru EÚ.

4. So žalobou rovnako nesúhlasil ani žalovaný 1/ a 3/.V podanom odpore uviedli, že v návrhu žalobcu absentuje informácia o spôsobe vyčíslenia dlžnej sumy, pretože žalobca nepredložil platobnú históriu, z ktorej by bolo zrejmé, aká suma bola zaplatená a akým spôsobom bola započítaná na úrok a istinu. Zároveň uviedli, že dôkazom o tom, ako boli jednotlivé platby započítané nedisponujú, pritom sú toho názoru, že je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

5. V priebehu konania súd lustráciou zistil, že spoločnosť LUGAN s.r.o. bola dňa 13.07.2019 ex offo vymazaná z obchodného registra, preto súd voči nej uznesením sp.zn. 22Cb/155/2018-158 zo dňa 15.08.2019 konanie zastavil.

6. Súd sa oboznámil s listinami a vyjadreniami predloženými žalobcom ako aj žalovanými a za účelom prejednávania veci nariadil vo veci pojednávanie. Súd nariadil a vykonal dokazovanie výsluchom sporových strán a ich právnych zástupcov, oboznámením žaloby a vyjadreniami strán, oboznámením Zmluvy o kontokorentnom úvere č. MU-8002023570 zo dňa 27.02.2014, Aktuálnym stavom úveru ku dňu 16.04.2018, Výpisom z účtu č. 262716419; výpisom z obchodného registra spoločnosti LUGAN s.r.o. a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový stav :

7. Na základe Zmluvy o kontokorentnom úvere č. MU-8002023570 uzatvorenej podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka (ďalej len „Zmluva“), poskytol žalobca ako veriteľ kontokorentný úver vo výške 10.000,00 € spoločnosti LUGAN s.r.o. ako dlžníkovi. Z obsahu čl. I. zmluvy vyplýva, že úver bol poskytnutý za účelom financovania prevádzkových potrieb dlžníka. Za spoločnosť LUGAN s.r.o. zmluvu podpísali konatelia spoločnosti - žalovaní. Z obsahu zmluvy (bod 6.6) tiež vyplýva, že žalovaný 2/ a žalovaný 3/ sa ako ručelia zaviazali v zmysle § 303 Obchodného zákonníka v prípade, ak dlžník nezaplatí zabezpečenú pohľadávku riadne a včas, zaplatiť zabezpečenú pohľadávku veriteľovi za dlžníka.

8. Z obsahu Aktuálneho stavu úveru ku dňu 16.04.2018 a z obsahu Výpisu z účtu č. 2627164198 vyplýva, že zostatok úveru predstavuje 8.018,28 €.

9. Z výpisu obchodného registra vyplýva, že v čase podpisu Zmluvy boli žalovaní 2/ a 3/ spoločníkmi a konateľmi spoločnosti LUGAN s.r.o. .

10. Podľa čl. III bod 3.2 Zmluvy, dlžník je oprávnený požadovať od veriteľa čerpanie úveru až do výšky disponibilného úverového rámca po splnení podmienok poskytnutia úveru. Dlžník sa zaväzuje splatiť veriteľovi úver v deň konečnej splatnosti spolu s príslušenstvom pohľadávky veriteľa a súčasťami pohľadávky veriteľa.

11. Podľa čl. III bod 3.4 Zmluvy, každá zmluvná strana tejto zmluvy je oprávnená doručiť druhej zmluvnej strane bezpodmienečné a neodvolateľné oznámenie o ukončení Obnovy dňa konečnej splatnosti a to najneskôr 30 dní pred aktuálnym dňom konečnej splatnosti (viď bod 3.3 článku III). Doručením takéhoto oznámenia druhej zmluvnej strane skončí Obnova, čo znamená, že v deň konečnej splatnosti nedôjde k Obnove dňa konečnej splatnosti a nastanú všetky účinky spojené s dňom konečnej splatnosti podľa tejto zmluvy.

12. Podľa čl. VI bod 6.5.1 Zmluvy a Dohody o ručení ručiteľ vyhlasuje, že v zmysle § 303 Obch. zák. v prípade, ak dlžník nezaplatí zabezpečenú pohľadávku riadne a včas, zaplatí zabezpečenú pohľadávku veriteľovi za dlžníka v súlade s touto zmluvou.

13. Zistený skutkový stav súd posúdil podľa nasledovných zákonných ustanovení:

14. Podľa § čl. 2 ods. 2 Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „Civilný sporový poriadok“), právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

15. Podľa § 140 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo. Zmenou žaloby je i podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe.

16. Podľa § 151 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

17. Podľa § 1 odsek 2 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len ako „Obchodný zákonník“), právne vzťahy uvedené v odseku 1 sa spravujú ustanoveniami tohto zákona. Ak niektoré otázky nemožno riešiť podľa týchto ustanovení, riešia sa podľa predpisov občianskeho práva. Ak ich nemožno riešiť ani podľa týchto predpisov, posúdia sa podľa obchodných zvyklostí, a ak ich niet, podľa zásad, na ktorých spočíva tento zákon.

18. Podľa § 261 odsek 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

19. Podľa § 261 odsek 7 Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú aj vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení plnenia záväzkov v záväzkových vzťahoch, ktoré sa spravujú touto časťou zákona podľa predchádzajúcich odsekov, ako aj záložné právo k nehnuteľnostiam pri zabezpečení práv spojených s dlhopismi a záložné právo k cenným papierom v rozsahu ustanovenom osobitným zákonom.

20. Podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka, strany sa môžu odchýliť od ustanovení tejto časti zákona alebo jej jednotlivé ustanovenia vylúčiť s výnimkou ustanovení § 261 a § 262 ods. 2, § 263 až 272, § 273 ods. 1, § 276 až 289, 301, 303, 304, § 306 ods. 2 a 3, § 308, § 311 ods. 1, § 312, 313, § 321 ods. 4, § 324, 340a, 340b, 341, 365, 369 až 369d, 370, 371, 376, 382, 384, 386 až 408, 408a, 444, 458, 459, 477, 478, § 479 ods. 2, § 480, 481, § 483 ods. 3, § 488, 493, 499, § 509 ods. 1, § 592, 597, §

655 ods. 1, § 655a, § 660 ods. 2 až 4, § 668 ods. 3, § 668a, 669, 669a, 672a, 675, 676 ods. 1 a 2, § 711, 720, 725, 729, 743 a 771c.

21. Podľa § 303 Obchodného zákonníka, kto veriteľovi písomne vyhlási, že ho uspokojí, ak dlžník voči nemu nesplnil určitý záväzok, stáva sa dlžníkovým ručiteľom.

22. Podľa § 306 ods. 1 Obchodného zákonníka, veriteľ je oprávnený domáhať sa splnenia záväzku od ručiteľa len v prípade, že dlžník nesplnil svoj splatný záväzok v primeranej dobe po tom, čo ho na to veriteľ písomne vyzval. Toto vyzvanie nie je potrebné, ak ho veriteľ nemôže uskutočniť alebo ak je nepochybné, že dlžník svoj záväzok nesplní, najmä pri vyhlásení konkurzu.

23. Podľa § 307 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak sa za ten istý záväzok zaručí viac ručiteľov, ručí každý z nich za celý záväzok. Ručiteľ má voči ostatným ručiteľom rovnaké práva ako spoludlžník.

24. Podľa § 311 Obchodného zákonníka, ručenie zaniká zánikom záväzku, ktorý ručenie zabezpečuje. Ručenie však nezaniká, ak záväzok zanikol pre nemožnosť plnenia dlžníka a záväzok je splniteľný ručiteľom alebo pre zánik právnickej osoby, ktorá je dlžníkom.

25. Podľa § 324 ods. 1 Obchodného zákonníka, záväzok zanikne, ak sa veriteľovi splní včas a riadne.

26. Podľa § 387 Obchodného zákonníka, právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom. Premlčaniu podliehajú všetky práva zo záväzkových vzťahov s výnimkou práva vypovedať zmluvu uzavretú na dobu neurčitú.

27. Podľa § 397 Obchodného zákonníka, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

28. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

29. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenie veriteľ požiadal.

30. Podľa § 506 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

31. Medzi stranami nebola sporná platnosť Zmluvy. Žalovaní rovnako nerozporovali skutočnosť, že sa za splnenie záväzkov dlžníka - spoločnosti LUGAN s.r.o. zaviazali ako ručitelia a že tieto záväzky zostali neuhradené, tj. nesporná je existencia dlhu. Podstata argumentácie žalovaného 2/ sa týka tvrdenia o tom, že na právny vzťah je potrebné aplikovať zákonnú úpravu ochrany spotrebiteľa. Namietajú tiež vyčíslenie žalovanej sumy a absenciu jeho pasívnej vecnej legitímácie. Podstatou obrany žalovaného v 3/ je rovnako tvrdenie, že žalovaná suma nie je náležite vyčíslená a z návrhu nevyplýva, akým spôsobom boli započítané platby spoločnosti LUGAN s.r.o. do istiny a úroku. Žalovaní namietajú aj premlčanie nároku žalobcu. Sporná v tomto konaní je tak pasívna vecná legitímácia žalovaného 2/, skutočnosť, či sa na daný prípad vzťahujú ustanovenia o ochrane spotrebiteľa a sporná je aj otázka premlčania nároku a výška žalovanej sumy. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žaloba žalobcu bola podaná dôvodne.

32. V prejednávanej veci sa žalobca domáha zaplatenia sumy, ktorá predstavovala aktuálnu dlžnú istinu ku dňu konečnej splatnosti úveru poskytnutého spoločnosti LUGAN s.r.o., pričom žalovaní uzavreli so žalobcom Dohodu o ručení.

33. Zmluvné strany uzatvorili Zmluvu o kontokorentnom úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Zmluva o úvere upravená ustanoveniami § 497 až § 507 Obchodného zákonníka je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom. Ručenie predstavuje významný zabezpečovací inštitút aj

v obchodnoprávnej oblasti, kedy úpravu ručenia v Obchodnom zákonníku považujeme za komplexnú. Ide o kogentné ustanovenie bez možnosti odlišnej úpravy zmluvných strán. Záväzok ručiteľa a dlžníka je naproti záväzku veriteľa a dlžníka záväzkom akcesorickým, čo znamená, že jeho vznik a trvanie sú priamo podmienené existenciou hlavného záväzku. V zmysle § 261 ods. 7 Obchodného zákonníka sa akcesorické záväzky spravujú režimom Obchodného zákonníka, pokiaľ je tomuto režimu podriadený hlavný záväzok. Vzťahy, ktoré vznikajú pri zabezpečení záväzkov z úverovej zmluvy sa preto spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka (porovnaj rozsudok NS SR z 18. mája 2000 sp. zn. 4Obo 115/99)

34. V tomto konaní je nesporné, že spoločnosti LUGAN s.r.o. bol kontokorentný úver poskytnutý na podnikateľské účely a ako tento právny vzťah, tak aj ručenie ako vzťah k nemu akcesorický sa spravuje normami Obchodného zákonníka, nie normami upravujúcimi spotrebiteľské vzťahy.

35. Pokiaľ ide o tvrdenie žalovaného 2/, že na právny vzťah medzi ním a žalobcom je potrebné aplikovať ochranu spotrebiteľa, súd s takouto obranou nesúhlasí. Predovšetkým súd poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 9. novembra 2016 sp.zn. 5Ndc/10/2016, ktoré bolo publikované v Zbierke rozhodnutí Najvyššieho súdu, 3/2017, v zmysle ktorého fyzická osoba, ktorá ako konateľka a spoločníčka má úzke väzby k obchodnej spoločnosti, sa nepovažuje za spotrebiteľku v ručiteľskom vzťahu, v ktorom zabezpečuje záväzok tejto obchodnej spoločnosti.

36. Najvyšší súd sa v danom rozhodnutí priklonil k rozsudku Súdneho dvora vo veci C-419/11 zo 14. marca 2013, v ktorom Súdny dvor uzavrel, že fyzickú osobu, ktorá má úzke podnikateľské väzby alebo väzby spojené s povolaním vo vzťahu k spoločnosti ako sú konateľstvo alebo väčšinový obchodný podiel v tejto spoločnosti, nemožno považovať za spotrebiteľa v zmysle tohto ustanovenia, ak prevezme ručenie za vlastnú zmenku vystavenú na zabezpečenie záväzkov tejto spoločnosti zo zmluvy o poskytnutí úveru.

37. Hoci žalovaný 2/ argumentuje tým, že uvedené závery nemožno v tejto veci aplikovať, pretože sa vec netýka zmenkového ručenia, súd je toho názoru, že aplikovateľné sú.

38. Predovšetkým súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku Súdneho dvora v bodoch 32 a nasl.. Z ich obsahu vyplýva, že: „do osobitného režimu stanoveného uvedeným dohovorom (pozn. Bruselský dohovor o právomoci vo veciach spotrebiteľských zmlúv) v oblasti ochrany spotrebiteľa patria len zmluvy uzavreté mimo a nezávisle od akejkoľvek podnikateľskej činnosti alebo povolania alebo účelu s jediným cieľom uspokojiť vlastnú súkromnú spotrebu jednotlivca, pričom takáto ochrana nie je odôvodnená v prípade zmluvy, ktorej účelom je podnikateľská činnosť alebo povolanie.“ Z uvedeného vyplýva, že pre záver súdu nie je rozhodujúci charakter ručiteľského záväzku ako „zmenkového“, ale charakter zmluvy, na základe ktorej záväzok vznikol a od ktorého sa akcesoricky odvíja aj záväzok ručiteľa, ako „nespotrebiteľskej“.

39. Rovnako je z obsahu citovaného uznesenia Najvyššieho súdu zrejmé, že tam posudzovaný záväzok sa rovnako netýkal ručiteľského záväzku vyplývajúceho zo zmenky, ale z kúpnej zmluvy, ktorá bola z rovnakých dôvodov ako vo vyššie citovanom rozhodnutí Súdneho dvora posúdená ako nespotebiteľská.

40. Svoj záver o tom, že žalovaným v tomto konaní nemožno priznať status spotrebiteľa, súd opiera aj o už ustálenú súdnu judikatúru, zaoberajúcu sa touto otázkou (viď rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 43Cob/123/2017 zo dňa 21.9.2017; uznesenie Krajského súdu Košice sp. zn. 2Cob/44/2016 zo dňa 30.9.2016; rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4Cob/18/2017 zo dňa 26.4.2018). Súd je preto toho názoru, že závery vyššie uvedených súdnych autorít sú pre vec samú aplikovateľné a v zmysle čl. 2 ods. 2 Civilného sporového poriadku pre konajúci súd aj precedenčne záväznú.

41. Pokiaľ ide o námietku absencie pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 2/ súd uvádza, že z obsahu listinných dôkazov je nepochybné, že žalovaný 2/ je pasívne legitimovaný. Akákoľvek dohoda medzi žalovaným 2/ a žalovaným 3/, prípadne spoločnosťou LUGAN s.r.o., v zmysle ktorej mali záväzky vyplývajúce zo Zmluvy uhradiť žalovaný 3/ a spoločnosť LUGAN s.r.o. je záväzná len medzi nimi avšak nie voči tretím osobám, tzn. ani voči veriteľovi - žalobcovi. Žalovaný 2/ existenciu takých právnych skutočností, ktoré by znamenali zánik zabezpečovaného záväzku nepreukázal. Keďže zánikom jeho účasti v spoločnosti nedochádza k zániku zabezpečovaného záväzku, nedochádza ním ani k zániku ručenia (§ 311 ObZ).

42. Súd nevykonával navrhovaný dôkaz - výsluch žalovaného 3/ Ľubomíra Gumana za účelom osvedčenia existencie dohody medzi žalovaným 2/ a 3/ o zániku záväzku žalovaného 2/, nakoľko uvedené nepovažoval za účelne a hospodárne, pretože akékoľvek dohody medzi žalovanými nie sú pre žalobcu záväzné.

43. Pokiaľ ide o zhodnú obranu žalovaných, ktorou namietajú vyčíslenie uplatnenej výšky istiny súd uvádza, že túto považoval za preukázanú výpisom účtu a aktuálneho zostatku úveru. Žalovaní už v odpore a aj následne len všeobecne namietali výšku žalobcom uplatnenej pohľadávky, netvrdili však, že konkrétne finančné operácie boli žalobcom vykázané nesprávne a že ich reklamovali. Žalobca splnil svoju dôkaznú povinnosť a výpisom z účtu ako aj výpisom aktuálneho zostatku úveru preukázal výšku svojej pohľadávky. Pokiaľ žalovaní tvrdia, že zostatok úveru uvádzaný žalobcom nie je správny, nepredložili potvrdenie o žiadnych vykonaných platbách, nepoukázali na konkrétne a určité operácie, ktoré by svedčili ich tvrdeniam. Výpis z účtu spoločnosti LUGAN s.r.o. nepochybne svedčí o tom, že na účte boli aj kreditné operácie. Žalovaní však nepreukázali, že by tieto pokryli debetné operácie na účte, dojednané úroky a poplatky, splatné na konci každého mesiaca. Vzhľadom na uvedené má súd za to, že žalobca preukázal dôvodnosť svojej pohľadávky v plnom rozsahu, žalovaní však neunesli dôkazné bremeno a nepredložili žiadne dôkazy ani neuviedli konkrétne okolnosti, ktoré by spochybnili výšku nároku uplatneného žalobou.

44. Z ustanovenia § 151 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku vyplýva, že skutkové tvrdenie sa považuje za nesporné, ak protistrana vyhlási, že je pravdivé, alebo ak sa aplikuje právna domnienka uvedená v citovanom ustanovení, podľa ktorej platí, že skutkové tvrdenie je nesporné, ak ho protistrana nepoprela vôbec alebo ak ho síce poprela, ale neúčinne. Pre popretie skutkových tvrdení platia rovnaké požiadavky ako pre predkladanie skutkových tvrdení, to znamená, že protistrana, v tomto prípade žalovaní, musia nielen popierať tvrdenia žalobcu, ale musia uviesť vlastné tvrdenia a tieto musia preukázať, resp. predložiť alebo navrhnúť dôkazy na preukázanie týchto svojich tvrdení. Žalovaní síce namietali výšku nároku žalobcu, na preukázanie svojich tvrdení však nepredložili žiadne dôkazy a v tomto smere nenavrhli ani vykonať relevantné dokazovanie. Nestačia len všeobecné tvrdenia o nedôvodnosti nároku, je nevyhnutné ich aj preukázať. Žalovaní tak neunesli dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení.

45. Neobstojí pritom ani obrana žalovaného 3/, ktorou tvrdí, že ako ručiteľ nemá k dispozícii všetky údaje týkajúce sa vykonaných platieb. Súd predovšetkým poukazuje na to, že dlžník, právnická osoba LUGAN s.r.o. konala prostredníctvom štatutárneho orgánu - fyzických osôb, ktorými boli obaja žalovaní a z výpisu účtu je zrejmé, že žalovaný 3/ účtom pravidelne disponoval. Žalovaní v zmysle § 303 Obchodného zákonníka, písomne vyhlásili, že v prípade ak spoločnosť LUGAN s.r.o. ako dlžník nezaplatí zabezpečenú pohľadávku riadne a včas zaplatia zabezpečenú pohľadávku žalobcovi za dlžníka v súlade so Zmluvou zo dňa 27.02.2014. Momentom tohto jednostranného písomného vyhlásenia žalovaných ako ručiteľov vzniklo ručenie ako právny vzťah.

46. Žalovaní vzniesli námietku premlčania nároku žalobcu, pretože žalobca podaním zo dňa 24.02.2020 zmenil žalobu, resp. podľa § 140 ods. 2 CSP doplnil rozhodujúce a podstatné skutočnosti tvrdené v žalobe, čo urobil až po uplynutí štyroch rokov a teda je nárok premlčaný. Podľa žalovaných, z predloženého výpisu z úverového účtu, by malo na poslednej strane vyplývať, že suma, ktorá je ako rozdiel medzi debetom a kreditom, by sa mala zhodovať s uplatneným nárokom. Súd sa nestotožnil s námietkou premlčania a argumentáciou zmene žaloby. Žalobcom predložený výpis z úverového účtu podaním zo dňa 24.02.2020 nepredstavoval kvantitatívnu zmenu žaloby, nakoľko žalobca stále žiada uhradiť sumu uvedenú v žalobe a ani nezmenil alebo nedoplnil rozhodujúce a podstatné skutočnosti, ktoré neboli tvrdené už v žalobe, ale predložený výpis predstavoval len prostriedok procesnej obrany ako reakcia na procesný útok žalovaných. Zároveň suma obsiahnutá vo výpise v časti rozdielu medzi debetom a kreditom vo výške - 8.370,28 €, zohľadňuje aj debetné operácie po podaní žaloby (po 15.05.2018 až do 31.01.2020), ktoré si však žalobca už v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si neuplatňuje zmluvné dlžné úroky, zmluvné dlžné úroky z omeškania ani dlžné poplatky, napriek tomu, že od vyčíslenia dlžnej sumy sa naďalej istina zvyšovala o neuhradené poplatky za poskytnutý úver či poplatky s blokováním účtu z dôvodu vedenej exekúcie.

47. S ohľadom na všetko vyššie uvedené mal súd za to, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná, preto zaviazal žalovaných uhradiť žalobcovi sumu vo výške 8.018,28 €, s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu poskytnutého plnenia povinnosť plniť druhého zo žalovaných.

48. Podľa § 365 odsek 1 Obchodného zákonníka, dlžník je v omeškaní, ak nesplní riadne a včas svoj záväzok, a to až do doby poskytnutia riadneho plnenia alebo do doby, keď záväzok zanikne iným spôsobom.

49. Podľa § 369 odsek 2 Obchodného zákonníka, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

50. Podľa § 369c ods. 1 Obchodného zákonníka, omeškaním dlžníka vzniká veriteľovi okrem nárokov podľa § 369, 369a a 369b aj právo na paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky, a to bez potreby osobitného upozornenia. Výšku paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky ustanoví vláda Slovenskej republiky nariadením.

51. Podľa § 1 odsek 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, namiesto úrokov z omeškania podľa sadzby určenej podľa odseku 1 môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov; takto určená sadzba úrokov z omeškania platí počas celej doby omeškania.

52. Podľa § 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, výška paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky podľa § 369c ods. 1 zákona je 40 eur jednorazovo bez ohľadu na dĺžku omeškania.

53. Základná úroková sadzba ECB v rozhodnom období bola 0,05 %, čo po zvýšení je 9,05 %.

54. Konečná splatnosť úveru nastala dňa 31.01.2016, preto sú žalovaní so splnením peňažného záväzku v omeškaní od 01.02.2016, pričom k tomuto dňu predstavovala základná úroková sadzba ECB 0,05 %. Nakoľko si žalobca uplatnil úrok z omeškania v sadzbe nižšej (9,00 %) ako vyplýva z týchto ustanovení, súd v súlade s dispozičným právom žalobcu priznal úrok z omeškania tak, ako ho žalobca uplatnil, tzn. vo výške 9,00 % ročne zo sumy 8.018,28 od 01.02.2016 do zaplatenia ako aj paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,00 €.

55. Podľa § 255 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

56. Podľa § 256 Civilného sporového poriadku, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

57. Podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. Súd priznal úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, nakoľko tento bol v celom rozsahu vo veci úspešný. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Prešov. (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP).

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods.1 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. (§ 366 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť a nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou. (§ 371 a § 372 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.